

alhier ter plaatse mede in agt nemen.

Fol. 37r.

CEYLON

(Er zijn zoveel patrouillevaartuigen tegen de thevar en de smokkelaars naar Ceylon gezonden, als er gemist konden worden. Een op Java gebouwde pantjalang wordt binnenkort nog gezonden, vooral aangezien in het geheime besluit van 19 juni het belang van zulke vaartuigen in deze tijden werd benadrukt.)

SURAT

Heren XVII schreven dat er in Ketsmanduwe naast veel schade, hoon en smaad was geleden. Sinds de schadeloosstelling en genoegdoening verleden jaar, zijn er weer betrekkingen met de raja en [fol. 38] is diens uitnodiging daar weer te komen handeldrijven en een kantoor te stichten, aangehouden totdat bevelen zijn ontvangen. De argumenten in de aparte brief van het bestuur van 10 april, die gebaseerd zijn op zijn besluit van 30 januari, zijn zo gegrond)

---dat bij de besoeigne van den 31^e julij besloten is gemelde ministers te qualificeeren om daaromtrent sodanig te werk te gaan, als sij ten meesten oirbare van de Compagnie zullen bevinden te behooren, onder ernstige recommandatie nogtans om bij de oprechting van dat comptoortje op de zuynigste wijze te werk te gaan en vooral niet te veel te hazarderen, tensij ze zich soveel mogelijk van eenen goeden uytslag konden verzekeren.

Fol. 38r-v.

(Verder wordt verwezen naar de brief naar Surat van 20 augustus en de desbetreffende papieren, waarvan nu een afschrift naar Nederland wordt gezonden. Gezien de verliezen daar, is het bevel het kantoor te Ahmadabad te sluiten uitgevoerd, maar de resident kon door de regentijd nog niet terugkeren. [fol. 39] Het geringe belang van het kantoor te Broach is aangegeven in de marginale beantwoording van de brief uit Nederland van 8 oktober 1759, die bij de brief uit Surat van 10 december 1760 was gevoegd. Het was niet aan onoplettendheid van de Hoge Regering te wijten dat in 1758 geweren als onverkoopbaar waren teruggezonden. De baas van de wapenkamer had bericht hoeveel geweren en andere goederen uit zijn voorraden ongebruikt waren. Op 10 december 1756 was ook besloten een gedeelte daarvan voor verkoop naar de Westerkwartieren te zenden. Die geweren zijn naar Surat gezonden. Heren XVII schreven dat het voor een ordelijk bestuur op de uitvoering en toezicht op de ondergeschikte dienaren aankomt. De directeur te Surat, Jan Drabbe, [fol. 40] zal zeker ijver en toewijding tonen en maatregelen die zijn voorgangers hebben genomen, instandhouden. Daarom kreeg hij op zijn verzoek bij besluit van 30 juli de rang van directeur. Heren XVII berichtten dat het wegen van de kisten met specerijen bij ontvangst en verschepping, in het bijzonder voor de kruidnagels, nog niet erg tegen fraude helpt. De inpakkers en overbrengers van de kisten kunnen bij een afwijkend bruto gewicht bij ontvangst en verschepping nog niet van hun verantwoordelijkheid ontslagen worden. Het bevel van 23 juni aan de kantoren in het westen om, onverminderd de voorschriften van 22 mei 1760 voor tekorten op de specerijen, deze buiten de kisten op bruto- en nettogewicht te controleren, zal zeker een goede maatregel tegen fraude zijn. Daarna moeten ze weer in de kisten gepakt worden, die dan verzegeld aan de pakhuismeester moeten worden overgedragen. [fol. 41] Zo zijn fraude en onenigheid tussen de gezaghebbers van de schepen en de pakhuismeester te voorkomen. De nadelige gevolgen van het overheersten van Surat door de Engelsen en de daarmee samenhangende bevelen die aan het kantoor te Surat zijn gegeven, werden reeds gerapporteerd. Overeenkomstig het besluit van 6 februari 1759 had de Hoge Regering noch tijd, noch gelegenheid gehad om over de instructie door Louis Taillefert voor een betere administratie van de justitie in de buitenkantoren een evenwichtig oordeel te geven. Daarin is geen verandering gekomen. De goedkeuring door Heren XVII van de instructie, die al op 31 oktober 1759 naar Nederland is gezonden, wordt afgewacht.)